

Sang, la desbandada de Cambrils i la batalla de Montjuic, gloriosos episodis d'aquella guerra contra la nostra llibertat.

Fineix el senyor Moneva son interessantíssim curs excitant als catalans a estudiar en l'obra de l'il·lustre historiador i diplomàtic portugués en be de Catalunya.

NOTES POLÍTIQUES

LA POSTA D'EN MAURA.—Amb la caiguda del ministeri, produïda més que per altre cosa per la inhabilitat i el corcor de la consciència, ha acabat la aventura senecta, d'un home que si hagues correspost la seva habilitat al seu desig podia haver estat providencial per a Espanya.

La crisi més fonda d'Espanya es la crisi d'homes, d'homes menats per idees i amb capacitat de donals hi forma, homes inquiets i verament progressius.

En Maura s'havia presentat dins la política espanyola com un home d'una sola idea, o mellor encara, d'un sol gest; un gest contradictori a tota la política corrompuda d'Espanya: la austeritat. Si aquest sentit hagués estat prou fort en ell per mantenir-lo en tota faïso i sempre; si hagués tingut tant sols una mitjana comprensió dels problemes vius que s'aixecaven de la realitat d'Espanya, i això hagués anat acompanyat de la natural *ma esquerra* que necessita un polític, segurament la sèrie interminable de amargors que ha hagut de gustar en la seva carrera política, hauria devingut aureola de popularitat. Ara no es més que una esperança perduda dintre la grisor espanyola.

No ens importa de la figura d'En Maura, les arrogancies d'altre temps, ni les seves fugides per la tangent últimes. L'únic que ens resta interessant d'ell es que per la manca d'homes polítics veritables dins la Espanya, ell havia ocupat un lloc central, que li hauria permès de endegar tota la política espanyola, i per la seva inhabilitat, això resta encara per fer, sense veure's encara qui pugui realitzar aquesta tasca; que havent tingut varies vegades a la seva ma la solució del plet de Catalunya, sempre fou una mena d'obstacle impenetrable a la eficàcia de el nostre ideal.

Espanya te crisi d'homes. Catalunya en canvi ne te brillantíssima florida.

L'ACTE DE RIPOLL.—Encara servem el regust patriòtic de la última festa de Ripoll. Ripoll, abundosa en minces politiqueries mai havia sentit l'entusiasme patriòtic com ara.

L'àpet en honor dels diputats electes senyors Masramón i Borrell fou el pretext per mitjà del qual evidencià, la vila de Ripoll, sa voluntat. I l'entusiasme popular palesà una volta més llur catalanitat. Les notes patriòtiques durant tota la diada sovintejaren bellament i en la nota brillantíssima de la celebració del nostre triomf s'homenatjà al nostre amic D. Pere Sacrest, víctima de les últimes malifetes electorals, i alhora s'entonaren al carrer belles cançons nos-